

ГЛАВА 15.

- 1 ^аМекъ отвѣтъ утѣшава яростъ:
А ^бжестока дума възбужда гнѣвъ.
2 Языкъ-тъ на мудры-тъ украшава зна-
ніе-то:
А ^ауста-та на безумны-тъ отрыгватъ глу-
постъ.
3 ^аОчи-тъ Господни сѫ на всяко мѣсто,
И наблюдаватъ злы-тъ и добры-тъ.
4 Сладъкъ языкъ е дѣрво на животъ:
А развратность въ него е съкрушеніе на
духъ-тъ.
5 ^аБезумный прѣзира поученіе-то на отца си:
А ^бкойто пази обличеніе благоразумнъ е.
6 Въ домъ-тъ на праведный-тъ има голѣмо
изобиліе:
А въ доходъ-тъ на нечестивый-тъ сму-
щеніе.
7 Устны-тъ на мудры-тъ съѣхъ знаніе:
А сърдце-то на безумны-тъ не е така.
8 ^аЖертва-та на нечестивы-тъ е мерзость
Господу:
А моленіе-то на правы-тъ благопріятию
нему.
9 Пажъ-тъ на нечестивый-тъ е мерзость на
Господа:
Но той обыча тогози който тича вслѣдъ
правдѣ-тѣ.
10 Има лошо наказаніе ^аза онѣзи които ся
отвѣтъ отъ пажъ-тъ:
Който мрази обличеніе ще умре.
11 ^аАдъ и погибель-та сѫ ясни прѣдъ Го-
спода:
Колко повече ^асърдца-та на человѣчески-
тѣ сынове!
12 ^аПриемѣтель-тъ не обыча обличите-
ля си,
Нито ще отиде при мудры-тѣ.
13 ^аСърдце весело прави засмѣло лицо:
А ^ботъ скѣрбъ-тѣ на сърдце-то угнѣтава
са духъ-тъ.
14 Сърдце-то на разумный-тъ тѣрси знаніе:
А уста-та на безумны-тъ хранатъ ся съ
глупость.
15 Всичкы-тѣ дни на скѣрбны-тъ сѫ зли:
А ^авесело-то сърдце е вынѣжышно пиро-
ваніе.
16 ^аПо добро малко-то съесь страхъ Го-
сподень,
Неже съкровища много и смущеніе въ
тѣхъ.
17 ^аПо добро гощаваніе отъ зеліе съ любовь,

- Неже хранено говедо съ омразж.
18 ^аЯростный человѣкъ възбужда прѣнія:
А дълготрѣпливый утишава каранія.
19 ^аПажъ-тъ на лѣнивый-тъ е като съ тѣрніе
исплетенъ:
А пажъ-тъ на правы-тъ е изравнѣнъ.
20 ^аМудръ синъ весели отца:
А безумънъ человѣкъ прѣзира майкъ си.
21 ^аГлупость-та е радость на скудоумный-тъ:
А ^аразумный человѣкъ ходи на право.
22 ^аДѣто нѣма съѣтъ, намѣренія-та ся о-
суетяватъ:
А въ множествѣ-то на съѣтницы-тѣ у-
твърждаватъ ся.
23 Человѣкъ има радость чрѣзъ отвѣтъ-тъ
на уста-та си,
И ^адума на врѣме, колко е добра!
24 ^аЗа разумный-тъ е пажъ-тъ на животъ
нагорѣ,
За да ся уклони отъ ада долу.
25 ^аГосподъ съсыпва домъ-тъ на гордѣли-
вы-тѣ:
А ^аутвърдява прѣдѣль-тъ на вдовицѣ-тѣ.
26 ^аПомышленія-та на лошій-тъ сѫ мерзость
Господу:
А ^адумы-тѣ на чисты-тѣ сѫ угодни.
27 ^аКорыстолюбивый-тъ смущава домъ-тъ си:
А който мрази дарове-тѣ ще живѣє.
28 Сърдце-то на праведный-тъ ^апрѣговаря
да отговаря:
А уста-та на нечестивы-тѣ отрыгватъ зло.
29 ^аГосподъ е далечъ отъ нечестивы-тѣ:
А ^аслуша моленіе-то на праведны-тѣ.
30 Съѣтъ-тъ на очи-тѣ весели сърдце-то:
И добра-та вѣсть утѣшава кости-тѣ.
31 ^аУхо, което слуша обличеніе-то на жи-
вотъ-тѣ,
Прѣбыва между мудры-тѣ.
32 Който отхвърля поученіе-то, мрази ду-
шѣ-тѣ си:
А който слуша обличеніе-то, придобыва
разумъ.
33 ^аСтрахъ-тъ Господень е поученіе на му-
дрость:
И ^асмиреніе-то прѣдходи прѣдъ славѣ-тѣ.

ГЛАВА 16.

- 1 ^аНа человѣка принадлежатъ приготове-
нія-та на сърдце-то:
^бНо отъ Господа е отвѣтъ-тъ на языка.
2 ^аВсичкы-тѣ пажища на человѣка сѫ чисты
въ очи-тѣ му:
- | | | |
|--------------------------------------------|----------------------------------------|-----------------------------------------|
| ^а Слѣд. 8; 1, 2, 3. Гл. 25; 15. | ^а 3 Цар. 22; 8. | ^а 17; 11. |
| ^б 1 Цар. 25; 10 и др. 3 Цар. | ^б Гл. 5; 12; 10; 17. | ^б 1 Пет. 3; 15. |
| 12; 13, 14, 16. | къ Иов. 26; 6. Исаи. 139; 8. | ж Исаи. 10; 1. 34; 16. |
| ^а Ст. 28 Гл. 12; 23; 13; 16. | ^а 2 Лѣт. 6; 30. Исаи. 7; 9. | іж Исаи. 145; 18, 19. |
| ^б Иов. 31; 21 Гл. 5; 21. Ер. | 44; 21. Иов. 2; 24; 25. | ^а Ст. 5. |
| 16; 17; 32; 19. Ерп. 4; | 21; 17. Апъл. 1; 24. | ^б Гл. 1; 7. |
| 13. | и Амос. 5; 10. 2 Тим. 4; 3. | ^б Гл. 18; 12. |
| д Гл. 10; 1. | и Гл. 17; 22. | — |
| ^а Гл. 13; 18. Ст. 31, 32. | о Гл. 12; 25. | ^а Ст. 9. Гл. 19; 21, 20; 24. |
| ^б Гл. 21; 27; 28; 9 Иса. | п Гл. 17; 22. | иер. 10; 23. |
| 1; 11, 61; 8, 66; 3. Ерп. 6; | р Исаи. 37; 16. Гл. 16; 8. | ^б Мат. 10; 19, 20. |
| 20; 7; 22. Амос. 5; 22. | 1 Тим. 6; 6. | ^а Гл. 21; 2. |
| ^а Гл. 21; 21. 1 Тим. 6; 11. | с Гл. 17; 1. | |